

Dosarul nr.3ra-413/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (V. Ciumac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

Î N C H E I E R E

27 mai 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 29 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 16 iunie 2017 Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Artur Macovei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței privind anularea Actului de Control Seria AC nr.009947 din 22.03.2017, precum și anularea actelor preparatorii la acesta: Deciziei de Control inopinat nr.27/06-780 din 10.03.2017, Delegației de Control Seria DC nr.11812 din 09 martie 2017 împreună cu anexa acesteia „Sarcină Tehnică”, precum și anularea Prescripției Seria PN nr.04465 din 22 martie 2017, anularea răspunsului la cererea prealabilă cu nr.27/09-316/1714 din 15.05.2017.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că la 06 aprilie 2017, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a recepționat Actul de control Seria AC nr.009947 din 22 martie 2017 precum și Prescripția Seria PN nr.04465 din 22 martie 2017. Prin actele contestate s-a stabilit că întreprinderea nu are aviz tehnic de înregistrare, fapt ce contraveni art.15 din Legea Metrologiei nr.647 din 17.11.1994.

A menționat că, obligația persoanei juridice constă în depunerea declarației, inclusiv inacțiunea prejudiciabilă constând în nedepunerea declarației. Astfel, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a solicitat eliberarea avizului, care se face prin completarea online a cererii.

A indicat că grupul Gas Natural Fenosa a privatizat sectorul electroenergetic în a.2000, în baza Legii nr.233 din 1998 cu privire la proiectul individual de privatizare a întreprinderilor din sectorul electroenergetic, abrogată prin Legea 04.05.2007 privind administrarea și deținatizarea proprietății publice. Întru explicarea și detalierea modului de aplicare a acestor legi a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr.901 din 31 decembrie 2015 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de transmitere a bunurilor proprietate publică. Prin urmare, toate autorizațiile, documentele tehnice, inclusiv avizele tehnice eliberate de autoritatea de metrologie, Rețelelor Electrice de Distribuție Chișinău și Central sunt în vigoare pentru ÎCS „Red Union Fenosa” SA.

A menționat că, ÎCS „Red Union Fenosa” SA activează în baza licenței eliberate de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, înregistrată sub Seria AA nr.087185 din 27.04.2000 și Certificatului de înregistrare de stat a titularului de licență M nr.0074182. Genul de activitate pentru a cărui desfășurare se eliberează licența fiind distribuția energiei electrice, iar activitatea titularului de licență este reglementată prin condițiile licenței pentru distribuția de energie electrică, precum și de actele legislative și normative ale Republicii Moldova. ÎCS „Red Union Fenosa” SA efectuează lucrările de vânzare, instalare, exploatare, întreținere a echipamentelor de măsurare ale consumatorilor finali racordați la rețelele lor electrice în temeiul și în conformitate cu prevederile Legii cu privire la energia electrică nr.107 din 27.05.2016.

Astfel, invocând prevederile art.55 din Legea cu privire la energia electrică nr.107 din 27.05.2016, a susținut că ÎCS „Red Union Fenosa” SA efectuează procurarea, instalarea, sigilarea, verificarea metrologică, întreținerea, repararea și înlocuirea echipamentelor de măsurare în temeiul Licenței și a Legii, ne mai fiind necesare alte careva acte. Or, pentru o serie de activități prevăzute în alin. 10, art.15 din Legea nr.647 a metrologiei din 1995, Institutul Național de Metrologie nici nu eliberează aviz tehnic de înregistrare. Mai mult, face referire reclamantul la prevederile capitolului IV din Ordinului Ministerului Economiei nr.143 din 08.07.2016 cu privire la aprobarea Regulamentului general de metrologie legală RGML 02:2016 „Condiții pentru acordarea avizului tehnic de înregistrare”, care prevede că se eliberează aviz tehnic doar pentru reparare (pct.8), montare și dare în folosință (pct.10), nu și pentru vânzare care a fost constatată în actul de control.

Prin urmare, susține că ÎCS „Red Union Fenosa” SA nu putea fi sancționată pentru vânzarea fără aviz tehnic a unui contor, deoarece autoritatea competentă nici nu eliberează aviz tehnic pentru vânzarea mijloacelor de măsurare.

Consideră că prin actele contestate în pricină, eronat s-a constatat că ÎCS „Red Union Fenosa” SA a efectuat acțiuni de constatare a fraudelor cu încălcarea legislației prin nerespectarea procedurii legale de măsurare și lipsa mijloacelor de măsurare adecvate și etalonate. Or, nu poate fi încălcată de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA procedura legală de măsurare atâta timp cât ea nu a fost elaborată și aprobată de Institutul de Metrologie.

A invocat că nu este necesară o procedură de măsurare legală, deoarece măsurarea nu este efectuată cu scopul perceperii taxelor, ÎCS „Red Union Fenosa” SA nu percepe impozite și nici nu stabilește penalizări or, conform pct.93-96 din Regulamentul privind Furnizarea și Utilizarea Energiei Electrice, furnizorul efectuează un recalcul conform sistemului paușal în baza informațiilor oferite de

operatorul de rețea. Se încearcă aprecierea volumului de energie consumat pentru a încasa o plată și nu impune o sancțiune/penalizare.

La acest capitol, subliniază reclamantul că actul normativ subordonat legii și ANRE admit o marjă de apreciere referitor la volumul de energie sustras și indicat în actul de recalculare și nu impun o precizie deoarece nu se vorbește despre taxe, amenzi sau penalizări. Pentru facturarea energiei electrice este aplicat atât actul normativ subordonat legii - Regulamentul privind Furnizarea și Utilizarea Energiei Electrice, precum și Regulamentul privind măsurarea energiei electrice în scopuri comerciale, aprobat de ANRE prin Hotărîrea nr. 382 din 02.07.2010, care la pct.5 stabilește reguli pentru măsurarea cantităților de energie electrică furnizată consumatorilor finali, ce ține de aparatul cu care sa efectuat măsurarea curenților. Acesta este etalonat, copia certificatului fiind prezentată inspectorilor APC în cadrul controlului.

Remarcă reclamantul că, în anexa Legii privind controlul de stat al activității de întreprinzător, în vigoare la 22 martie 2017, Agenția privind protecția consumatorului nu se regăsește în această listă. Mai mult, conform pct.2 din anexa la această lege, Agenția Națională de Reglementare în Energetică, este competentă să aplice prezenta lege. În redacția inițială a acestei Anexa, ANRE avea următoarele atribuții de control: respectarea de către titularii de licențe a condițiilor stabilite pentru desfășurarea activităților licențiate; corectitudinea calculării și aplicării tarifelor reglementate; protecția concurenței pe piața energetică; respectarea calității serviciilor în domeniile reglementate; respectarea drepturilor consumatorilor în domeniul energetic. Prin urmare, consideră că chiar în domeniul protecției drepturilor consumatorilor, ANRE este organul competent de a controla ÎCS „RED Union Fenosa” SA și nu Agenția privind Protecția Consumatorului.

Cu referire la faptul că prevederile Legii nr.230 din 23.09.2016, prin care s-a modificat anexa nu sunt în vigoare, menționează reclamantul că, anexa este în vigoare din 28.10.2016, însă se aplică parțial pe durata a 6 luni de la publicare pe măsura ajustării cadrului instituțional. Astfel, odată ce de la 06.03.2017 prin scrisoarea cu nr. de intrare 2017030608465, ANRE a inițiat un control prin solicitarea de acte și explicații, rezultă că ANRE a început exercitarea competențelor conform modificărilor operate la 28.10.2016, iar din această dată, Agenția privind Protecția Consumatorului nu avea dreptul de a efectuat control de stat față ÎCS „Red Union Fenosa” SA, competența fiind deja transferată către ANRE.

Cu toate acestea, la 10 martie 2017 deja Agenția Privind Protecția Consumatorului a inițiat un alt control, pe aceiași consumatori. În acest sens invocă reclamantul că, prin prisma alin.(4) art.4 din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, controlul Agenției privind Protecția Consumatorului a fost unul ilegal, fiind concomitent și suprapus cu cel din domeniul ANRE. Controlul nu era necesar deoarece actele solicitate puteau fi obținute de la alte autorități de stat. Existența Avizului tehnic, actelor de etalonare, includerea în registrul de stat al aparatelor de măsurare, puteau fi stabilite prin accesarea paginii web a Institutului Național de Metrologie: www.metrologie.md precum și prin adresarea directă la Institutul de metrologie.

De asemenea, susține că controlul este ilegal conform art.4, alin.(7/1), art.19, alin.(3) și art.3 din Legea nr.131. Controlul este ilegal prin prisma nerespectării

prevederilor referitoare la înregistrarea și publicitatea acestuia. Or, pentru controalele inopinate, Delegația urma a fi înregistrată în Registrul de Stat, cel târziu la data începerii controlului. Conform informației din Registrul de Stat al Controalelor, disponibilă online, ÎCS „RED Union Fenosa” SA nu are așa delegație înregistrată.

A susținut că acest fapt este confirmat de către Autoritatea de Supraveghere a Controalelor de Stat și anume, de Cancelaria de Stat care a indicat că Delegația de control a fost înregistrată abia la 16 mai 2017, adică peste 2 luni de la control. După controlul efectuat, trebuia introdus în Registrul de Stat al Controalelor: Nota de motivare și Actul/Procesul-verbal de control.

Consideră că, odată ce Delegația nu a fost înregistrată nu au fost înregistrate nici celelalte acte. La Delegația de control inopinat, care i-a fost prezentată trebuia anexată nota de motivare, condiție care nu s-a respectat. Mai mult, nota de motivare trebuia în mod obligatoriu adusă la cunoștința persoanei verificate ÎCS „Red Union Fenosa” SA, exigență prevăzută la alin.(3), art. 20 din Legea nr.131. Delegația care i-a fost prezentată nu corespunde cerințelor de formă și conținut cerute de Legea nr.131 și anume, Delegația trebuie să facă trimitere în conținutul ei, la un aliniat concret din art.19, ceea ce nu se atestă și constituie încălcarea a exigenței legale de la lit.d), alin.2, art.20 din Legea nr.131. Controlul nu numai că s-a petrecut cu încălcarea procedurii, dar și s-a încheiat cu o serie de abateri.

În acest sens specifică reclamantul că, conform art.24, 28 din Legea nr.131, Actul (Procesul-verbal) de control se întocmește imediat după încheierea controlului. Prin urmare, odată ce verificarea a avut loc la 10.03.2017 și 17.03.2017 după cum este indicat în Actul (Procesul-verbal) de control, rezultă că Actul (Procesul-verbal) de control trebuia întocmit la acea dată și adus la cunoștință contra semnătură persoanei verificate, conform alin.(3), art.28 din Legea nr.131, ceea ce nu s-a respectat, deoarece Actul (Procesul-verbal) este datat cu 22.03.2017.

De asemenea, reclamantul invocă și răspunsul la cererea prealabilă or, acesta este unul neîntemeiat, care vine în contradicție cu constatările Autorității de Supraveghere - Cancelaria de Stat, nefiind emis conform procedurii stabilite de lege.

Prin hotărârea din 04 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Macovei Artur, în interesele ÎCS „Red Union Fenosa” SA către Agenția Pentru Protecția Consumatorilor privind contestarea actelor administrative.

Prin decizia din 29 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de avocatul Macovei Artur în interesele ÎCS „Red Union Fenosa”.

S-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 04 aprilie 2019 și în partea casată s-a emis o decizie nouă prin care: s-a anulat Actul de control Seria AC nr.009947 din 22.03.2017, Decizia de control inopinat nr.27/06-780 din 10.03.2017, Delegația de control Seria DC nr.11812 din 09.03.2017 împreună cu anexa acesteia „Sarcină Tehnică”, Prescripția Seria PN nr.04465 din 22.03.2017.

În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 04 aprilie 2019, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, Colegiul civil, a constatat că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, a fost adoptată cu aprecierea eronată a probelor administrate și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Completul judiciar a reținut că, ÎCS „Red Union Fenosa” SA, este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura prealabilă prevăzută în mod imperativ de lege, pretențiile formulate constituie obiect de examinare în contencios administrativ, iar actele contestate - Actul de Control Seria AC nr.009947 din 22.03.2017, precum și anularea actelor preparatorii la acesta: Deciziei de Control inopinat nr.27/06-780 din 10.03.2017, Delegației de Control Seria DC nr.11812 din 9 martie 2017 împreună cu anexa acesteia „Sarcină Tehnică”, nu sînt exceptate de la controlul judiciar al legalității.

La acest capitol, Completul judiciar a reținut ca fiind eronată concluzia instanței de fond potrivit căreia, toate actele contestate în pricină nu reprezintă obiect de examinare în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art.30 alin.(1) al Legii nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de înreprinzător, persoana supusă controlului care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, prin delegația de control, decizia de prelungire a duratei controlului sau prin procesul-verbal de control, prin acțiunile sau inacțiunile inspectorului este în drept să le conteste, în tot sau în parte, prin depunerea la organul de control a unei cereri prelabile de contestare, în formă scrisă. Procesul-verbal de control se contestă la organul de control dacă acesta nu conține constatarea contravenției sau semne ale componentei de infracțiune în condițiile art. 28 alin. (91).

Completul judiciar a reținut că dreptul de contestare judiciară a actelor de control este prevăzut direct în lege. Mai mult, din analiza materialelor cauzei, s-a stabilit că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.12.2017, cu putere de lucru judecat, s-a constatat dreptul de contestare în instanța de contencios administrativ a actelor contestate în pricină. Prin urmare, Completul judiciar a constatat că instanța de fond în mod nejustificat a concluzionat că toate actele contestate în acțiune nu reprezintă obiect de examinare în contencios administrativ. Totodată, la acest capitol, Completul judiciar a constatat că la data de 05.05.2017 ÎCS „Red Union Fenosa” SA a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea actelor contestate în pricină, iar pe marginea acesteia, Agenția pentru Protecția Consumatorilor și-a expus opinia prin răspunsul nr.27/099316/1714 din 15.05.2017, comunicându-i totodată despre respingerea cererii prelabile.

Completul judiciar a reținut că, legea stabilește dreptul de atac asupra deciziei autorității publice emise în urma examinării cererii prelabile. Totodată, având în vedere că Agenția pentru Protecția Consumatorilor, contrar legii, a formulat poziția asupra cererii prelabile printr-un răspuns și nu a emis decizie conform legii, Completul judiciar a constatat că răspunsul autorității publice nu constituie obiect de examinare în contencios administrativ. Or, acest fapt denotă abaterile de la lege admise de autoritatea publică la examinarea cererii prelabile, iar odată cu contestarea în instanța de judecată, dreptul petiționarului este revendicat prin hotărâre judecătorească. Prin urmare, în partea respingerii acțiunii privind anularea răspunsului la cererea prealabilă cu nr.27/09-316/1714 din 15.05.2017, Completul judiciar a conchis că instanța de fond corect a concluzionat că răspunsul autorității publice nu reprezintă obiect de examinare în contencios administrativ.

Completul judiciar a reținut că, la examinarea cererii în anulare, legalitatea unui act administrativ, urmează a fi examinată prin prisma triplului test al legalității, care verifică dacă actul contestat a fost emis cu respectarea competenței, a procedurii prevăzute de lege și dacă este legal în fond.

Analizând legalitatea Actului de Control Seria AC nr.009947 din 22.03.2017 și a actelor preparatorii la acesta, Completul judiciar a constatat că acestea au fost emise contrar legii care reglementează procedura de efectuare a controlului. Prin actele de control contestate în pricină, apelantului s-a imputat încălcarea prevederilor art.15 alin.(7) din Legea metrologiei nr.19 din 04.03.2016, care prevede că, persoanele fizice sau juridice care repară, montează și dau în folosință mijloacele de măsurare supuse controlului metrologic legal, înainte de a începe să desfășoare aceste activități, sînt obligate să se înregistreze la Institutul Național de Metrologie, depunând o notificare privind îndeplinirea cerințelor stabilite la art. 16 alin. (1) și (2), care conține inclusiv declarația pe propria răspundere.

Completul judiciar a reținut că, la caz, controlul a fost efectuat cu încălcarea procedurii prevăzută în mod imperativ de lege. Astfel, una din condițiile obligatorii pentru inițierea controlului este „înregistrarea delegației de control în Registrul de Stat al Controalelor”.

În pricină, nu au fost prezentate probe admisibile și pertinente care ar demonstra respectarea condiției legale de înregistrare a delegației de control. Or, art.21 alin.(1) prevede imperativ că controlul poate fi inițiat doar în cazul respectării condițiilor enumerate în textul legii, iar lit.f) condiționează inițierea controlului de înregistrarea delegației de control.

Mai mult, Completul judiciar a reținut că la delegația de control inopinat urma a fi anexată nota de motivare, în baza căreia a fost emisă delegația, astfel încît persoana care urmează a fi supusă controlului să poată lua cunoștință de nota în cauză. Din analiza materialelor pricinii, s-a constatat lipsa unei note de motivare în baza căreia ar fi fost emisă delegația de control.

Astfel, Completul judiciar a constatat că controlul a fost inițiat contrar legii. Or, în cadrul judecării cauzei nu au fost prezentate probe care ar combate concluziile menționate mai sus.

Completul judiciar a constatat că Actul de control a fost întocmit cu încălcarea normei de drept care reglementează legalitatea lui și anume, acesta a fost întocmit ulterior finalizării controlului, deși legea prevede că controlul se finalizează cu întocmirea actului de control (proces-verbal) la fața locului. Tot aici, Completul a reținut că actul contestat a fost întocmit ulterior și în lipsa persoanei supuse controlului, fapt care de asemenea contravine legii. Totodată, conținutul actului de control nu corespunde prevederilor legii, nefiind indicate toate prevederile enumerate exhaustiv la alin.(2) al art.28 al Legii nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Or, indicarea în conținutul actului de control (proces-verbal) a informației prevăzută de lege este obligatorie. Mai mult, întocmirea actului de control în lipsa reprezentantului persoanei supuse controlului, i-a îngădit dreptul acesteia de a depune dezacord cu actul de control în modul și termenul prevăzut de alin.(6) art.28 al Legii nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Instanța de apel a reținut că prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința apelantului în cadrul controlului contestat, a fost anulat.

Prin urmare, avînd în vedere că prin lege actul de control (procesul-verbal) urma să substituie procesul-verbal de constatare a contravenției, nulitatea căruia a fost constatată prin hotărâre judecătorească, Completul judiciar a conchis că acest fapt denotă și ilegalitatea actului de control contestat or, acestea au fost întocmite în privința aceleiași fapte. Mai mult, Completul judiciar a reținut că ilegalitatea controlului efectuat în privința apelantului se confirmă și prin răspunsul Cancelariei de Stat, ca autoritate de supraveghere în domeniul controalelor de stat or, inclusiv prin răspunsul ANRE din 10.04.2017, s-a indicat lipsa încălcărilor de lege în acțiunile ÎCS „Red Union Fenosa” SA.

În circumstanțele de fapt și de drept stabilite, Completul de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a conchis că, instanța de fond neîntemeiat, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu aprecierea eronată a probelor administrate, a ajuns la concluzia de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

La 03 ianuarie 2020 (conform ștampilei de pe plicul poștal) Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței a declarat recurs împotriva deciziei 29 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel considerînd-o neîntemeiată, motivînd că instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și material exprimate prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată și interpretarea în mod eronat a acesteia.

A menționat că instanța de apel a adoptat o hotărâre fără a fi bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat, fiind bazată pe încălcarea gravă a prevederilor art. 248 Cod administrativ, art. 130, 432 Cod de procedură civilă.

A susținut că ÎCS „Red Union Fenosa” SA fraudulos a dus în eroare instanța de judecată în partea ce ține că Institutul Național de Metrologie nu eliberează avize tehnice de înregistrare pentru vânzarea mijloacelor de măsurare or, în art. 2 alin. (3), lit.b) al Legii metrologiei nr.647/1995, Institutul Național de Metrologie este o persoană juridică care își desfășoară activitatea în baza statutului aprobat de autoritatea centrală de metrologie și a prevederilor prezentei legi. Institutul Național de Metrologie exercită următoarele funcții: înregistrarea persoanelor juridice și fizice care repară, vînd, importă, pun în funcțiune, montează și închiriază mijloace de măsurare, precum și a celor care efectuează preambalarea produselor.

A indicat că la emiterea deciziei instanța de apel a încălcat esențial normele de drept material și anume nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, care au atras după sine încălcarea în lanț a drepturilor fundamentale ale recurentului.

La 13 martie 2020 ÎCS „Premier Energy Distribution” SA a depus referință prin care a solicitat respingerea ca fiind inadmisibilă cererea de recurs.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului

administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 29 octombrie 2019 și expediată participanților la proces la 03 decembrie 2019 (f.d.63, 64, vol.II). Astfel, recursul depus la 03 ianuarie 2020 de către Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței conform ștampilei de pe plicul poștal (f.d.74, vol.II), este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de judecată ierarhic inferioară, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh